

[BUDCZYN *ai*

G sg m budczyn(e)go.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „budka” ‘szopa z desek lub gałęzi, szałas’: A budki były na łcie łokci y łtey y z owey łtrony; Y zmierzyl bronę od dachu budczyne⁸⁰ [a tecto thalami]/ aż do iei dachu Leop Ezech 40/13.

KN